

GAZETA KRAKOWSKA

N° 91.

Z KRAKOWA DNIA 12 LISTOPADA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 3 Listopada.

W dopełnieniu wyroku Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rosyji i Króla Polskiego, Pana naszego Miłościwego z daty (5) 17 Czerwca 1817 r. osoby niżej wyrażone złożyły dowody legitymacyjne z posiadanych tytułów honorowych, które to jako z przepisami artykułów wspomnianego wyroku zgodne, przez Deputacyją Senatu Królestwa Polskiego, przyznane i approbowane zostały. A zatem są aktualnymi w Królestwie Polskiem:

Książętami.

Antoni Czetwertyński, były Kasztelan Braclawski. — Michał Heronim Radziwiłł, były Woiewoda Wileński. — Stanisław Jabłonowski, Senator Woiewoda. — Antoni Jabłonowski, Szambelan J. C. K. Mości. — Stanisław Jabłonowski, Porucznik artyl: Kon. Gwardyi. — Maksymilian Jabłonowski, Szambelan J. C. K. Mości. — Władysław Jabłonowski. — Antoni na Zbarażu Korybut Woroniecki. — Józef na Zbarażu Korybut Woroniecki.

Hrabiami.

Stanisław Potocki, Prezes Senatu, Mi-

nister wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. — Alexander Potocki, Koniuszy Wielki Heronny. — Stanisław Grabowski, Senator Kasztelan. — Stefan Grabowski, Jenerał woysk Polskich i Radca Stanu. — Frus Kiciński, Senator Kasztelan. — Bruno Kiciński. — Antoni Ostrowski, Senator Kasztelan z Braciami rodzonymi. — Chryzostom Mikorski. — Roman Mikorski. — Edward Mikorski. — Antoni Wollewicz, Senator Kasztelan. — Antoni Leduchowski. — Stanisław Małachowski, Senator Kasztelan. — Franciszek, Ignacy na Zamgrodzie i Rożnowie Stadniccy. — Jan Wincenty i Alojzy Poletyłowic. — Woyciech Męciniński, Senator Kasztelan. — Stanisław i Jan Męcinińscy. — Stanisław Witold Alexandrowicz. — Xawery Brzostowski. — Jan Nepomucen Grodzicki. — Felix Pemian Łubieński. — Ignacy Morski. — Józef Wodzicki, i Piotr Wodzicki. — Kajetan Sierkowski, Senator Kasztelan. — Ignacy Zboiński, i Karol Zboiński. — Stanisław Wodzicki, Senator Kasztelan. — Karol Jezierski. — Jan, Stanisław i Hiacent Jeziersey. — Hiacent Małachowski, były Kanclerz W. K. — Jan z Dukli Małachow-

ki, Kanclerzyc. — Adam Kwilecki, były Kasztelan Przemyślski. — Jan Nepom. i ELEMENS Kwileccy. — Jan Nepom. Małachowski, Senator Woiewoda. — Józef Ludwik i Onufry Małachowscy. — Alexander Chodkiewicz, były Senator Kasztelan. — Józef i Maciej Starzeńscy. — Jan i Franciszek Suchodolscy. — Jan Krukowiecki, Jenerał woysk Polskich. — Wincenty Korwin Krasiński, Jenerał Dywizyi i J. Adj. J. C. K. Mości. — Józef Załuski, Podpułkownik Gward. Kon. i Adj. J. C. K. Mości. — Lucyja Przeremska, z Sukcessyją pći oboiey. — Jan Tarnowski, Senator Kasztelan. — Jan Kanty Lubieniecki. — Adolf Huszarzewski. — Józef Ossoliński, były Kasztelan Podlaski. — Leona Wielopolska. — Alexander, Alfred i Bolesław Wielopolscy. — Alexander Rąkowski, Łowczy W. Kór. — Józef Korwin Krasiński, Szambelan J. C. K. Mci i Posel. — Zygmunt i Józef Zadora Russoccy. — Fryderyk Floryan, Abdank Skarbek. — Józef i Michał Abdank Skarbekowie. — Dominik Prawdzic Łatański. — Stanisław Ordynat Zamoyski, Senator Woiewoda. — Kazimierz i August na Lubrańcu Dąbscy. — Wiktor Szotdrski, Senator Kasztelan. — Henryk Zabiello. — Alexandra Wiktoryja Wielopolska. — Gustaw i Władysław Wieloherscy. — Jan i Antoni Butlerowie. — Wacław Gutakowski, Pułkownik i Adjutant J. C. K. Mości. — Konstanty Gutakowski. — Genowefa z Cieleckich Gurowska, z synami Władysławem, Mikołajem Józefem, Ignacym, Bolesławem Gurowskiem. — Zyniewowa z Sukcessyją pći oboiey. — Jan Kanty de Rivière Załuski, P. S. App. — Roman Załuski. — Bogumił Załuski, R. W. Mazów. — Jan Kanty na Piaskowej Skale Wielo-

polski. — Jan, Wincenty na Piaskowej Skale Wielopolski. — Józef, Wincenty, Franciszek Xawery, Ludwik i Felix Bystrzono-wscy. — Ignacy Sobolewski, Minister Sekr: Stanu. — Karol Wodzicki. — Piotr Szembek, Pułkow: i Dowódca igo pułku strzel: pieszych. — Ignacy i Seweryn Stadniccy, bracia-rodzeni. — Ignacy i Cypryan z Lipawy, Orawy Komorowscy. — Kajetan Parys, Pułkow: woysk Polskich. — Ignacy. Józef, Walenty Parys. — Jan Parys. — Baron d'Alepeus, Minister pełnomocny J. C. K. Mci i Obywatel Królestwa Polskiego. — Ludwik Fac. — Leopold de Veroy Vice-Hrabis.

Baronami.

Józef i Tomasz Wyszynscy. — Ludwik Rastawiecki. — Floryan Kobyliński Prezes K. W. Płoc. — Ignacy Stokowski Jener: W. P. — Józef Załuski Podpuł: G. K. i Adj. J. C. K. Mci. — Paweł Jerzmanowski podpuł W. P. — Michał Kosiński Pułkownik W. Pol. Józef z Nieczuja Chłopiński Jenerał D. W. P. — Jan Józef Schaudoir z synem Stanisławem Schaudoir — Ambroży Skarzyński Szef Gwardyi. — Józef i Kajetan Horochowie. — Józef Jerzy Hlusowicz Pułkownik W. P. — Jan de Heydel, Jan Rudolf de Heydel, Stanisław de Heydel z Sukcessyją pći oboiey.

Kawalerami.

Franciszek Schütz Pułkownik W. P. — Stanisław de Smet podpuł: W. P. — Henryk Otto de Millberg podpuł: Gward. K. — Maciej Bayer Major W. P. — Jan Kolecki Major W. Pol.

W Warszawie d. 22 Października 1820.

Bieluński, Prezydentujący.

Niemcewicz, S. S.

RAPPORT RADY STANU
o dwuletnich czynnościach Rządu, czytany
na drugim posiedzeniu Izby połączonych
dnia 14go Września r. b.

(Ciąg dalszy.)

H a n d e l.

Sprowadzone nawzajem z Rosyji, miody, ioje, olej, kawiar, skóry, futra, zaraz za przybyciem, naywięcej do Prus; zakupione zostały. Nie dostawało lnu i konopi, na które wielu zagranicznych Kupców czekało.

Towary kolonialne w wielkiej sprowadzone ilości, naywięcej na kompetycją wewnątrz kraju zakupiono, znaczne jednak części wyszły do Rosyji i Austrii.

Wina Węgierskie i Francuzkie, oraz portér i piwo Angielskie zupełnie sprzedano.

Zachęcenie temi korzystnemi w roku 1818 widokami przybyli równie licznie Kupcy na Jarmarki w roku 1819.

Jarmark wiosenny tegóż roku odpowiedział wprawdzie ich nadziei, spekulacye nawet handlowe na tym Jarmarku w porównaniu z przeszłorocznym Jarmarkiem wiosennym, były znaczniejsze, lecz Jarmark iesienny tak pomyślny dotąd obrot handlowy Jarmarków Warszawskich, znacznie odmienił.

Była wprawdzie dość znaczna ilość towarów fabrycznych i na tym Jarmarku, lecz nie było na nie tyle iak dawniej pokupu, a towarów kolonialnych i trunków znacznie mniej sprowadzono. Zmiany tey przyczyną były spadłe w tym roku ceny zboża, a następnie zachwiany kredyt samychże Kupców Gdańskich w Anglii, z kąd wywikło, że i w Gdańsku taki wymienionych towarów dał się uczuć niedostatek, że Kupcy Warszawscy z Wrocławia sprowadzać te byli zniewoleni.

Spadłe zboż ceny pociągnęły za sobą niedostatek pieniędzy w kraju, a z nim i widoków handlowych utrudzenie, gdyż ani Kupcy nie byli w stanie sprowadzać znaczniejszych zapasów, ani ich kupujący nabywać.

Godzi się przecież spodziewać, iż

te niesprzyjające Jarmarkom Warszawskim w obrotach handlowych wypadki przy coraz rozwijającej się między Kupcami wzajemney towarów i produktów zamianie, i przy usiłowaniach Rządu nie będą dla nich stanowcze, a dobrodzieystwa Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości przez otworzenie Komor Rosyjskich bez opłaty cła dla produktów i fabrykatów Polskich, oraz zmniejszenie cła dla towarów zagranicznych na Jarmarku Warszawskim do Rosyji zakupionych, chwilową stratę wyngrodzą.

Dla ułatwienia właścicielom sposobności do wzajemnych układów, a rząd pomnożenia obiegu dóbr nieruchomych i kapitałów, uporządkował Rząd ogólne Kontrakty S. Jąbskie w stolicy w ten sposób: iż one się tamia bynajmniey Kontraktów w innych miejscach Królestwa.

Zamiar wprowadzenia jednostaynych miar i wag w całym Królestwie w zeszłym Raporcie doniesiony, postanowieniem 3go Czerwca 1818 roku do skutku przywiedzionym został.

Handel zewnątrz w roku 1818 znacznie był kraj pokrzepił; podług wykazu Konsolatu Gdańskiego sprzedano w Gdańsku i Elblągu

Przenicy łasztów — — — 17,923.

Zyta — — — — 3,174.

Drzewa różnego gatunku sztuk 70,000

Produkta te, średnią ówczasową ceną obliczone, mogły przynieść krajowi wpływu gotowizny przeszło 27 milionów złotych Polskich.

Kommunikacye Lądowe.

W Raporcie z dwóchletnich czynności Rządu, już Rada Stanu wystawiła powody, skłaniające Rząd do umiarkowania robót szarwarkowych w sposób zabezpieczający mieszkańców od nadużyć, a posuwający roboty około dróg w miarę możności środków i rąk, bez żadney krzywdy rolnictwa. Lecz gdy Izby Sejmowe w uwagach swoich nad wspomnianym raportem, i w osobnych petycyjach, nie tylko ponowiły zażalenia na rozmaite miejscowe niedogodności, klasę ubogich włóścian szczególniey ciężące, lecz nawet samo postanowienie powinności

szarwarków w naturze, lub dozwolonego dla ulgi okupowania ich w pieniądzach, uważały być atrybucją Seymu.

Wasza Cesarsko - Królewska Mość rozbierając zdanie Rady Stanu w tym przedmiocie dawniej do Naywyższej decyzji przesłane, dostrzegł, iż dostarczanie dni roboczych pod nazwiskiem szarwarków będąc bez ograniczenia i w miarę potrzeby w używaniu tak za dawnego Rządu Polskiego, iako też za Rządów Pruskiego, Austriackiego i Xięstwa Warszawskiego, trwało ciągle i bez przerwy aż do obecnego Rządu, że więc takowego postanowienia nie można uważać za nowy i niedoświadczony ciężar, ale raczey za urządzenie Policzyno - Administracyne mające iedynie na celu zadosyć uczynienie nieodzowney kraiu potrzebie, przez zwrócenie szarwarków oraz równy i iednostayny rozkład tey exystującej oddawień powinności, do roboty około dróg publicznych, tyle dla handlu i przemysłu użytecznych; z tych powodów raczyłeś Wasza Cesarsko - Królewska Mość osądzić, iż urządzenie tego rodzaju nie należy do rzędu tych, któreby na Seymowe parady wnoszone koniecznie być powinny. Lecz razem zwracając troskliwą na powszechne utyskiwania uwagę, rozkazałeś Wasza Cesarsko - Królewska Mość Radzie, aby zgromadziwszy przygotowawcze wiadomości do oznaczenia potrzeb dni roboczych wraz z ich oszacowaniem, iako też ułożywszy plan prześiębrania postępnie dróg bitych na traktach publicznych, podała środki do stałego urządzenia szarwarków, któreby osiągnąć mogło pewniejszy korzyści, z mniejszem kraiu uciążeniem. Nim ta naywyższa wola Waszey Cesarsko - Królewskiej Mości dopełniona byłż mogła, Rząd przedsięwziął natychmiast wszelkie do zapobieżenia nadużyciom sposoby. Polecono spis dyków rolnych i nierolnych tak w miastach iek i wsiach, a wyrachowaniem przypadającego od nich szarwarku. Trakty zostały wymierzone, na sekwy podzielone, i Gmioy o trzy mile po iedney i drugiej stronie traktów bitych, do robót podług sekwy wyłączanie przeznaczone. Inspektorom zaś polecono czuwać podczas obiadów i do-

chodzić, czyli uskutecznione roboty odpowiadają użytey ilości szarwarków.

Ochraniając od przetadowania ciężarem fur szarwarkowych, dostawę materiałów, a późniw i roboty drogowe urządzono na wymiar; aby zaś takowe roboty nie przeszkadzały pracom rolniczym, do odrabiania szarwarków, czas wolny oznaczonym został na wiosnę od 1 Maja do 15 Lipca, na iesień od 10 Października do 1 Marca, a gdy szarwark iesienny przeznaczony był iedynie do zwózki materiałów na wymiar urządzoney, dano więc gminom wolność wyboru do odrobienia dai w tym przeciągu czasu, iaki im się naydogodniejszy zdać będzie. Co do Gmiał za obwodów trzech mił po obu stronach traktu położonych, lubo te równie do robót około dróg bitych należeć powinny, przez wzgląd iednak na odległość miejsca i potrzebę utrzymywania dróg pobocznych polewę przypadającego od nich szarwarku na drogi poboczne zostawiwszy, polewę tylko do traktów bitych, lub w naturze dostarczyć lub dzień pieszy ztp. 1, ciągły ztp. 2 opłacić obowiązane zostały. Gdy przeciw przepisy takowe niedogodności i nadużyc przy odrabianiu szarwarków, mimo naywiększey baczości władz Rządowych, wykorzenić nie zdowały Rząd po zniesieniu się z Radami Woiewódzkimi, nie omieszkał przedstawić Waszey Cesarsko - Królewskiej Mości czterech projektów różne przemiany szarwarków obejmujących. Nim zaś Wasza Cesarsko - Królewska Mość decylią swoią w tey mierze obawicz raczysz, Namiestnik Waszey Cesarsko - Królewskiej Mości, chcąc przynieść ulgę mieszkańcom, ile obecna konieczność robót drogowych dozwoliła, postanowieniem dnia 3 Kwietnia 1819 roku ilość odrabianego dotąd szarwarku z dziesięciu na ośm doi umniejszył.

Kiedy stósownie do powyższego postanowienia, roboty dróg na wiosnę roku zesłego z dniem 1 Maja rozpocząć się miały, przybył wezwany przez Namiestnika Waszey Cesarsko - Królewskiej Mości Dyrektor dróg Christiani, który zawiesiwszy roboty, obiazd kraiu uskutecznił, a następnie niektóre zmiany w

kierunku wymierzonych już traktów dla zmniejszenia kosztów, wyieżdżawszy, podzielił też trakty na Kommissoryaty i Konduktorstwa, dozór techniczny robót oddał swoim oficyalistom, i całą organizacją dyrekcyi dróg ułożył.

Z powodu tych zatrudnień, znaczna ilość szarwarku w roku zeszłym użyta nie była, a z oddanego bezpośrednio pod zarządywanie Dyrekcyi szarwarku drogowego, wyniki nieporozumienia z Władzami Woiewódzkimi i Obwodowemi, i skargi, którym chcąc Rząd zapobiedz, zwrócił szarwarki pod Administracją Kommissy Woiewódzkich, i dopiero organizacją dyrekcyi dróg ostatecznie zatwierdził.

Lecz ciągle niedogodności do obowiązku szarwarków w naturze odbywanych przywiązane, ludność kontroli i dozoru, wódkające się nadużycia dozorców i męczenie dei roboczych, różne przeciążenia liczne skargi pociągające, a nade wszystko niszczenie zaprzęgów i odrywanie rąk od rolnictwa, skłoniły Rząd do podania Waszey Cesarско-Królewskiej Mości ostatecznego środka nowym projektem, przez który cały szarwark ma być o połowę zniżony, to jest, z dni ośmiu na cztery, a dnięte, nie odrabiane w naturze, lecz gotowizną po złp. i dzień pieszy, a po złp. a dzień ciągly opłacone, z czego zbierze się fundusz do robienia dróg bitych przez Antreprzyz wyłączenie służyć mający. Projekt ten przez Radę Stanu roztrząsnięty, a zdoloy iey zdaniem do skarg zaspokolenia, uzyskał już w tej chwili Najwyższe Waszey Cesarско-Królewskiej Mości zatwierdzenie.

Roboty w ciągu uplynionych lat dwóch dokonane są następujące:

Po Woiewództwach.

Dokończenie grobli pod Konarami, równie jak mostów pod Zagrobami i Ostrólką.

Usypano dwie groble kamieniem wyłożone pod Zbuczynem długości prętów 500, pod Kobylaunami prętów 417.

Dla osuszenia niziny około grobli Kobylańskiej i iey od zepsucia zabezpieczenia, zuiwellowano całą przestrzeń,

i dla odpływu wód, aż do Bugu kanał wykopano. Zwieziono kamieni na mil 19, uplantowano drogi mil 32, ugruntowano kamieniem mil 4 $\frac{1}{2}$, pokryto i zwirem nawieziono mil 8, Mostów drogowych wystawiono 60.

Okolo stolicy droga Petersburgska doprowadzona do Dąbrówki mila 1 $\frac{1}{2}$.

Poznańska do Oltarzewa mil 2 $\frac{1}{2}$.

Wrocławska na Raszyn, dochodzi do karczny Rakowskiy sążni 2200.

Do Młocin i Bielan góina i dolna droga skończona mil 1 $\frac{1}{2}$.

Mokotowska doprowadzona do Królikarni.

Łazienkowska ukończona i do Solca pociągnięta.

Droga od Rogatek Jerezolimskich do Nowego Swiatu doprowadzona.

Góry Łazienkowskie zrownane, i darniem wyłożone.

Aleie Ujazdowskie zwirem nawiezione.

R z e k i.

Ubezpieczenie brzegów Wisły nieprzerwanie Rząd zajmuie. W tym celu rozpoczęta tama przy Kępie Saskiey w ciągu lat dwóch ostateknie zupełnie ukończoną została, a pod Bielanami, Swidrami i Zeraniem dwie nowe tamy, iedną długości prętów 30, drugą prętów 44 wybito. Wzniesione są nadto tamy nad Wisłą pod wsią Staszowem prętów 25, tyleż pod wsią Korczynem, a 20 prętów pod wsią Rogowem. Roboty te przy pomocy gmin przyległych kosztowały złp. 57,332. Gdy zaś pod Modlinem Wisła wyrobiwszy sobie nowe koryto, nie tylko obrywała warownie tej twierdzy, lecz i spławność niebezpieczną czyniła, gdy równie pod Jabłonną na dwie odnogi rozdzielona, niszczyła grunta tej włości, zalewała trakt publiczny, a nawet przecięcie statków niepodobnem czyniła; odwrócenie tak wielkiey dla handlu kłęski, żadney nie cierpiało zwłoki, przy Modlinie więc wstrzymała pęd rzeki poprzeczna tama 27 prętów długa, a 38 stóp wysoka, pod Jabłonną zaś wystawienie tamy 49 prętów długości, zwróciło ją do utraczonego nurtu.

Zamierzone, czyszczenie Wisły, ▽

roku upłynionym rozpoczęte, i od granicy Pruskiej aż ku Wrocławskowi posunięte zostało. Cała ta przestrzeń na mil pięć rozległa, z kamienią i prądów zupełnie jest oczyszczona. Pierwszy krok do ustalenia koryta tej najgłośniejszy w Polsce rzeki, pociągnął za sobą przygotowawczą czynność w obwarowaniu na przyszłość tej brzegów, i w tym zamiarze plan sytuacyjny już powyżej Niezawy doprowadzony został.

Działania około spławności rzek innych, postąpiły widocznie. Czyszczenie rzeki Pilicy od mil 8 do przeszło 30 doprowadzone aż do wsi Smardzewic. Nidy do wsi Brzegów, odkąd spławna już być niemożę. Rzeka Bug posunięta do wsi Młynarce. Wjeprz do wsi Blizonna, pierwsza o mil 3 druga o mil 4 od swego ujścia. Warta oczyszczona także na $1\frac{1}{2}$ mili od Miasta Koła do wsi Nasierdza. Rzece tej należało oznaczyć state koryto w bagnach między Uficiowem i Chelmem. Wykopany w nowym kierunku kanał, do którego nurt rzeki wpuszczony, rozległe w tym miejscu niziny osuszył.

Te dokonane roboty kosztujące w dwóch latach oprócz użytych szarwarków złp. 201,297, przekonywają o usiłowaniu Rządu, aby rzeki narychle do spławności usposobić. Przystąpi z kolei i do czyszczenia rzeki Bzury, o co Izba Poselska w petycyi swojej imieniem Obywatelów tej okolicy, Waszey Cesarско - Królewskiej Mości prośbę zaniosta. Już Rząd Pruski w widoku ułatwienia związków handlowych, przedsiębrał oczyszczenie tej rzeki. Skoro więc kosztowne po nim plany zgromadzeniem zostaną, przybędzie Rząd Obywatelom w pomoc tam cherniej, gdy sami do kosztów przyłożyć się ofiarują.

Przeprawy publiczne na rzekach nie były dotąd przyzwolenie urządzone. Porządek i bezpieczeństwo przy przewozach, wymagały oznaczenia stałych prawideł, i stosunkowej ilości wybieranych opłat. Obiegło cały ten przedmiot postanowienie Rządu d. 21 ca 1818 r.

Berlin. Do rządu spławnego najmowane, lubo i z rządu handlu zboża, nie

miały odpowiedniego odbytu, uczyniły jednak złp. 34,796.

Górnictwo.

W ciągu lat dwóch ostatnich, zmienił się stan Górnictwa, przez rozszerzenie tego obrębu. Do pięciu dawnych dozorstw nowo dwa przybyły: Pankowskie w Wielkopolstwie Kaliskiem z fabryką tamtejszą żelaza, i Starachowieckie przez zamianę za dobrą fabryk żelaznych Starachowińskich, Bzińskich, i Brodzkich, w prywatnem posiadaniu do upadku przywiezionych. Wszystkie te dawne i teraźniejsze zakłady czynny ruch ożywił, lubo niektóre w Hutach Białogoni i Niechwałowa nie wydołyby takiej ilości miedzi i srebra, iaka była w epoce zdawana Waszey Cesarско - Królewskiej Mości sprawą z dwóchletnich czynności Rządu spodziewana. Główniejszą tego przyczyną, jest trudność oczyszczenia w tej okolicy kruszców miedzianych z wielu obcemi częściami zmieszanych, która stosowniejszym sposobem topienia usunięta została. Procz tego, zakład walcownicowy w Brałogoni, dla przeszkód miejscowych nie mógł być ukończony; i tylko go w potrzebie tymczasowo urządzono. Pierwsze próby walcowanych blach żelaznych, mosiężnych, i cynkowych okazały, że Żylny Polski w fabrykach Rządowych wyrabiany, do walcowania zupełnie jest zdający.

W skutku usiłności do ułatwienia postępu w kopalniach kruszcowej, górnictwo krajowe wydało w dwóch zeszytach latach 1818 i 1819. w ogóle następującą ilość produktów:

Żelaza surowego cetn: 70,332. — Żelaza kutego cetn: 20,772. — Żylny cet: 1494. — Ołowiu cet: 1953. — Mosiędzu cet: 45. — Miedzi cet: 457. — Blachy cet: 387. — Srebra grzywn 100. — Galmanu cet: 22,575. — Węgla kamiennych korey 326,627. — Rudy miedzianej i ołowianej cet: 16,402. — Rudy żelaznej wozów 23,278. — Popiołu hutniczego korey 5500; a oprócz tego znaczną ilość drobniejszych sort żelaza, i rozmaitych towarów żelaznych. Gdy zaś przy zarządzie fabryk żelaznych pierwszą jest potrzebą zapas węgla i rudy, ile więc, możność dozwoliła, zgromadzone

zapasów węgla siągów [20,393. — Rudy fur 18,000 i kory 12,000.

Ładne w tym przeciągu czasu buda-
wle i reparacye nie tylko pieców do topie-
nia, kanałów wodnych, lecz i mieszkań
dla Górników i Hutników, stawianie mo-
stów, uskutecznione być musiały, które
łącząc z rozpoczętymi zakładami do robie-
nia blach cynkowych i fabrykacyi mosię-
dów, tudzież stawianiem nowego pieca w
S. msonowie, nakład na wspomniane roboty
wyniósł w dwóch latach, w ogóle zł. pols-
ki 386,500.

Kierunek pokładów soli w Wieliczce,
i liczne nad rzeką Nidą źródła solne, wska-
zały naypodobniejszy domysł, iż te war-
sztatowy przech dziać pod Wisłą, leżą w
różney głębi na stronie Królewicza. Myśl
tak ważną przedsięwziął natychmiast Rząd
sprawdzać śledzeniem, za pomocą fundu-
szu złp. 10,000, tymczasowo przeznaczono-
go. Lecz rozpoczęte w tym celu roboty
w Szczerbakowie w Województwie Krako-
wskiem nad Nidą, i doprowadzone do 521
ażni głębokości, oprócz nieca wody sto-
noy za źródło niepoczytaney, odpowie-
dniego celowi skutku okazać dotąd nie
mogły.

Góry Chęcińskie mieszczą w sobie pię-
kny gatunek marmuru; założona więc tam
nowa fabryka w budowlę i fundusze opa-
trzona, dostarczyła już za kilkanaście ty-
sięcy pierwiastkowego i wamu.

Znaczna obfitość kamienia wapiennego
nad Pilicą, nieuważana potrzeba i wygóro-
wana cena tego artykułu w stolicy, rów-
nie iak łatwość transportu przy usplawie-
niu już tej rzeki do Inowłódza, skłoniły
Rząd do wybudowania tam wielkich pie-
ców wapiennych na wzór Rumforda i ob-
szernego magazynu.

Nakoniec stan dóbr na fundusz Górni-
ctwa przeznaczonych, po doznany w czes-
kach wojennych upadku i niszczący r. 1817
klęsce gradobicia, coraz się ulepszać za-
czyna, a pomnożone przy fabrykach za-
robki, był dobry tamiecznych właścian po-
dnoszą.

Lasy Górnicze, których przeczeń
podług rozmiaru 453,830 morgów Magde-
lurskich zajmuje, nastąpioną w roku zes-
szłym zamianą dóbr od Xięży Wąchockich
i Świętokrzyskich, o 10,410 morgów po-

większone zostały. Już one są podzielone,
ostatecznie tylko ich urządzenie, do ogólnego
planu w lasach dóbr narodowych, za-
stosowauem będzie.

(Dależy ciąg porzem.)

Z Wiednia d. 1 Listopada.

Nayaśnieysza Cesarzowa nasza
przedsięwzięcie iutro podróż do Opawy,
gdzie dnia 5 stanie. W orszaku N. Ce-
sarzowej znajdują się iey Ochmistrzeńi
Hrabina Łazańska i nadworny iey Marsza-
łek Hr. Wurmbbrand.

Podług naynowszych do 29 Październi-
ka z Opawy doniesień Nayaśnieyszi Ce-
sarze czynią sobie nawzajem odwiedzi-
ny, przyczem i podczas całego tam po-
bytu wysokich Monarchów i ich Mini-
strów, iak gazeta Opawska dodaje, od-
galona jest wszelka ceremonialność. —
Dnia 24 przybył tam Pruski Kanclerz
stanu Xże Hardenberg, a dnia 25 Ros-
syjski Minister stanu Hr. Nesselrode.

Z Paryża d. 125 Października.

Pisna tuteysze głoszą, iż legiony de-
partamentowe rozporządzeniem Królew-
skiem zamienione zostaną na pułki i za-
miast białych, otrzymają znowu granato-
we mundury.

Xiężnie Berry złożyli także Ministro-
wie zagraniczni w imieniu swoich Monar-
chów życzenia, na których czele znajdo-
wał się znowu Noncysuz Papięski. Xiężna
odpowiedziała im między innymi: "Dzię-
kuję Monarchom za uczucia, które mi
Panowie, wynurzyliście, i pysznię się z
tytułu: "Dziecięcia Europy, który mo-
jemu synowi nadała."

Jubiler wojennego Ministrowstwa na-
zwiskiem Dieu złożył Xiężnie Berry swo-
lego wynalazku pierścien, na którego le-
dnoy stronie znajduje się rozwinięta Li-

liia, z napisem: "Wzniesie się," a na drugiej wizerunek Xcia Bordeaux z napisem: "Panować będzie.", Odtąd ubiegają się wszyscy o takowe pierścienie, które w dwóch wyrazach zawierają życzenia cesarza Francyi. — Monitor opisał 28 medałów, które z powodu urodzenia Xcia Bordeaux wybite zostały, i do 14 b. m. sprzedano ich 20,153 sztuk.

Dziennik Paryzki donosi z Neapolu co następuje: "Skoro woyska Austriackie wkroczą w granice Neapolitańskie, nastąpi zapewne powszechny ustęp w gory i każdy naprzód krok będzie uporeczywie broniony. Jeżeli sądzić można z zapalu, który w wszystkich okazuje się klasach, tedy walka będzie nader uporeczywa. Na konieczność bronienia niepodległości Królestwa i wspólne niebezpieczeństwo zamilkły wszystkie stronnictwa. Lud nie opuszcza żadney sposobności do okazania Królowi i Królewicowi Jenerałowemu Wikaryuszowi swej przychylności, a woysko niemal do szaleństwa posuwa te uczucia. — Xze Campochiaro w odpowiedzi na list Xcia Metternicha wyraził: Jeżeli Austria trwać będzie w swoim zamiarze wydania nam wojny, tedy zobaczy, iż nie będzie ani jednego Neapolitańczyka, któryby nie zechciał swej krwi przelać za oyczyznę."

Z Lizbony d. 7 Października.

Minister spraw wewnętrznych, P. Fernandez mianowany został jeneralnym dyrektorem publicznego skarbu.

Junta przygotowawcza do zwołania Stanów postanowiła wezwać względem prac swoich zdania uczonych zgromadzeń, i przez 20 dni przyjmować będąc wszystkie plany i projekta.

Z Madrytu d. 14 Października.

Mnichy, których najwięcej znajduje się w Galicyi, zarządzili w tej prowincyi niejakie zaburzenie, w mawiając o lud, iż Stany przez zniesienie zakonów, chcą zniszczyć służbę Bożą; lecz to zaburzenie przez dzielne środki gubernatora w krócie uśmierzone zostało.

Terazniejszy Prezes Stanów, P. Caltrava, (prezesowstwo jest w Stanach miesięczne) był niedawno w własnem mieszkanu od człowieka, którego mienią być członkiem rewolucyynego klubu, napadniony. Rzekł do niego przy największych gróźbach, że Stany dobre zastanawiać się nad tem powinny co stanowią, bo on jako prezes i mający największy wpływ do uchwał odpowiedzialnym będzie. Gdy szaleniec ten chciał groźby swoje poprzeć czynami, został przez straż do więzienia porwany.

Jenerał Riego postął znów z swojego wygnania przełożenie do Króla, w którym między innymi wyraził: "Jeżeli Obywatel Riego jest winnem, czemuż nie używa prawa, które największemu zbrodniarzowi nie jest odmowione, ażeby był sądzony i podług zasługi ukarany? i t. d."

Powracający z Brazylji do Portugalji Lord Berresford, wyniesiony został przez Króla Portugalskiego na Jenerała Marszałka przy boku Królewskim i poruczone mu dowodztwo nad woyskiem Portugalskiem, do którego przydał Król wielu officerów Angielskich. Lecz jakże się ten Marszałek zadziwi, gdy przybywszy na wyspie Tagu, dowie się o zasady tyranizmem odmianie?

DODATEK

DO N° 91.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 12 LISTOPADA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Neapolu d. 11 Października.

Król przeniósł się znowu do Capo di Monte, gdzie powietrze zdaje się najlepiej tego służyć zdrowiu. D. 1. gdy ten Monarcha powracał z parlamentu, zatrzymał go człowiek na placu Carita i miał do niego i jego syna pełną uszanowania przemowę, nakoniec otworzył trzymaną w ręku klatkę z rzadkimi ptaszkami, mówiąc: "Oddajcie i wy pokłon najszanowniejszemu Monarsze i używajcie wolności, którą oam dziś Ferdynand zapewnił."

D. 6 b. m. dwie przybyły z Portsmouthu Angielskie fregaty zarzuciły na tutejszem przedporciu kotwice, i dowiadywały się z wielką ostrożnością: czyli miasto jest spokojne, czyli znajduje się w niem rodzina królewska i czyli goszczą jeszcze w niem Anglicy? Gdy się owsytkiem dokładnie dowiedziały, wysłały zaraz łódź do lądu.

Wyznaczona w Neapolu nadzwyczajna junta do rozstrząśnienia postępowania Wielkorządcy Sycylii Jenerala Nasselli i Dowódcy Palermu Jenerala Church, oświadczyła się w d. 29 Września wedle konstytucyi niestosować do tego:

Na posiedzeniu parlamentu d. 6 b. m. była rzecz o §. 231 konstytucyi, tyczącem się rady stanu. Kommissyia w swoim zdaniu sprawy proponowała, aby rada stanu składała się z 24 radców, i to z całej masy ludu obranych, wyląwszy Biskupów i Księży, a pomiędzy nimi być ma óz z Sycylii. Względem tej propozycyi nastąpiły uader żywe spory. P. Lauria odrzucał wszelką różnicę między Neapolitanami i Sycylijanami, jako przeciwną wolności; P. Satali żądał, aby każda prowincya obu Sycylii, które jako jedno państwo uważa, dostarczała zarówno radców; przybywający z prowincyy będą mniej zepsutemi i mniej przekupnemi, niżeli żyjący w stolicy, a nadto pierwsi znają lepiej potrzeby swoich prowincyy. Należy mieć wzgląd na dawną wolność i niepodległość Sycylii. Grecy, Kartaginczykowie, a w późniejszych czasach Francuzi nadaremnie usiłowali ją ujarzmić; umiarkowanie tylko i sprawiedliwość mogą ją do braterstwa z nami zobowiązać. Cho wielu jeszcze przymowieniach się postonowił parlament, iż rada stać ma być ostatecznie urządzoną i składać się z 24 członków po

provincyach obieranych.

Na posiedzeniu d. 9 wniesiono jeszcze następujące pytania: Wielu duchownych i szlachty ma w radzie stanu zasiadać? Parlament postanowił jednogłośnie: że tylko dwóch duchownych, a szlachta będzie bez różnicy zresztą obywateli po prowincyach obierana. Czyli radcy stanu będą czasowi lub dożywotni? parlament postanowił: że dożywotni. P. Colaneri uczynił potem następujące wnioski: 1) Ażeby wyznaczyć nagrodę za najlepszą reformę kraju; 2) ażeby Królowi za przyjęcie konstytucyi w izbie parlamentu wystawić pomnik; 3) ażeby na gorze Forte, gdzie nastąpiło powstanie, wystawić piramidę, na której wyrzeby być miały imiona walecznych mężów, którzy najpierwsi podnieśli chorągiew wolności; 4) ażeby parlament wyraził kto przy tej okazji najwięcej zasłużył się oyczyźnie. Wszystkie te wnioski odesłane zostały do dotyczących się komisyy.

Z Londynu d. 21 Października.

Na końcu onegdajszego posiedzenia izby wyższej oświadczył P. Brougham, że nie będzie mógł dokładnie bronić Królowey, ponieważ izba nie dozwala mu dochodzić przekupstwa świadków. Wczoraj złożył P. Brougham izbie dyploma P. Hownam na postanowiony przez Królową order Karoliny. P. Powell złożył izbie żądane wyciągi z listów Pułkownika Browu. Potem słuchany był Tomazo Lago Maggiori, który zeznał, iż iako rybak woził kilkokrotnie Królową z Bergamin na balcie po jeziorze Como, lecz nigdy nic nie przystoynego nie postrzegł. Po nim słuchany był Hr. Karol Vassali, który w r. 1817 wszedł iako kowuszy w służbę Kró-

lowey. Badania tego dziś jeszcze ciągną się dalej. Pomiędzy znajdującemi się na dzisiejszem posiedzeniu słuchacami ściągnęli na siebie powszechną uwagę dwaj Naczelnicy pokoleń Nowey Zelandyi z pomalowanemi i pozarzynanemi swoimi twarzami. Wie u Lordów powstało z swoich siedzeń dla przypatrzenia im się lepiej, tak iż Kanclerz ledwie ich nakłonił do złączenia mięsca swoich.

N wy Lord Prezydent za rozsił Królową na wielki bankiet, który da d. 9 Listopada. Królowa przyjęła zaproszenie.

Królowa przyjęła znowu wczoraj kilka adresów; jedna z deputacyy składała się z przeszło 100 czterokonnnych powozów.

G zety Szkotskie sądzą, iż szczęśliwy wypadek sprawy Królowey mieć będzie pomysłny wpływ na rękodzielne towary.

Z Brukseli d. 27 Października.

Uwięzionemu w dniu 19 Września z rozkazu Rządu w Leodyum Pułkownikowi Francuzkemu Brice, zapowiedziano dnia 18 b. m. iż będzie przez Żandarmeryją na granicę Francuzką odprawadzony i tamtejszem władzom oddany. Protestował się przeciw temu zwałczeniu prawa narodów i ustaw Niderlandzkich. Lecz pomimo tego władzom Francuzkim oddany został.

Fabryki Niderlandzkie pochlebiają sobie, iż znajdują teraz odbył na swoje plody do Lizbony, gdyż zniesione zaporne zostanie wysokie cło na wszystkie towary, wyjąwszy Angielskie, przez co cały handel do tego kraju zostawał w ręku Anglików.

Od brzeszów Menu d. 23 Października.

Podług listów z Moguncyi środkowa

śledczą komisją rozwiązana z końcem tego roku zostanie.

Uwięziony od roku w Darmstadt Porucznik Schultz za napisanie katechizmu o wolności dla Niemiec, został przez sąd wojskowy za niewinnego uznany.

Dla uwiecznienia pamięci oswobodźającej Nemece bitwy dnia 18 Października, założony w tym roku został w Rastshonle zakład na wynagradzanie corocznie wierznych i uczciwych służących.

Słychać, iż gabinet Hiszpański podał Wiedeńskiemu notę, w której Król Hiszpański oświadcza, iż zaszła w Neapolu odmiana Rządu za prawną uznaje, i żeby granice tego kraju niebyły naruszone, pośrednictwo swoje ofiaruje.

Piękna wieś Józefa Bonapartego w Fantonie Wodzkim Prangins, jest na publiczną sprzedaż wystawioną.

Odroczone w 4 Kwietnia r. b. stany Hanowerskie zwołane są na 1. Grudnia do Hanoweru.

Z Włoch d. 24 Października.

J. Cesarzewicowska Mość Arcyksiążę Rainer, Wicekról Lombardzko-Weneckiego Królestwa, przybył dnia 22 b. m. z Matronką swoją do Wenecyi i był uroczystie przyjęty. Zaraz po przybyciu udali się Wicekrólestwo Ichmość do Kościoła S. Marka, gdzie odśpiewane zostało *Te Deum*, poczem pokazali się publicznie zebranemu ludowi z ganku swojego mieszkania, który ich radosnemi okrzykami powitał. W wieczór znajdował

się na teatrze, gdzie powitaniami i podziękowaniami byli radosnemi okrzykami widzów.

O położeniu Ali Baszy Janiny nadeszły do Wenecyi następujące doniesienia: Szturm, który wojska Tureckie do Benat przypuściły, miał zostać odparty. Ali czyni ciągle odpór w warowni Peteleni. Nowy Basza, który wszedł do Janiny, prawie wszystkich mieszkańców przymusił do wyniesienia się z miasta dla wygodniejszego pomieszczenia wojsk swoich. Ali strzela ustawicznie z Peteleni do Janiny, które miasto częścią przez działowy ogień, częścią przez nakazane przez Alego przy ustępie zapalenie jego pałaców powiększanej części zniszczone zostało. Sądzą zawsze, iż Ali prędzej sobie życie odbierze niżeli się podda, i jeżeli do Listopada wytrzyma, tedy się uratuje, ponieważ wojska Tureckie na czas dzdystey w tym miesiącu pory zwykły rozchodzić się do domów. Na żywności niema mu zbywać. W Prevesa przed oddaniem wojskom Tureckim tego miasta panował największy nieład, i po odjeździe Konsula Angielskiego Europejscy Chrześcianie wystawianemi byli na niebezpieczeństwo utracenia życia i majątków swoich, i łożenie swoje winni jedynie odwadze Konsula Austriackiego Inchiostri, który z największą gorliwością nie tylko do Ali Baszy, ale i do dowódców Tureckich przy poddaniu się miasta wstąpił się za niemi.

DONIESIENIA.

W dniu 13tym Listopada r. b. 1820 o godzinie 3ciej po południu w wsi Kuntorowicach w Gminie Mogiła w domu pod L. 8 odnędził się w drodze 4 kękcyl Sadowey liczący zatrudnianych ruchomości jako to: koni, bydła, trzody, pszczoł, psów, koralu sznurków trzwy, i innych sprzętów; chcąc uleciować r. cza się w dniu terminu i miejscu powyższym do listowca wstawianym z gotowemi zgłosić pieniędzmi.

W Krakowie d. 2go Listopada 1820 r.

Hen: Salamoniński, Kom: Sąd:

Z mojej poleceń Sądowych odbędzie się Licytacja po X. Jakobie Łatkiewiczu pozostałych ruchomości: Sukni, sprzętów, książek i Stolarszczyzny dnia 15 Listopada 1820 r. o godzinie 9 zrana w Rynku Miasta Krakowa przy Kościele P. Maryi pod L. 57 — zaś dnia następnego to jest 16 Listopada o godzinie 9 zrana sprzedać będą przez Licytacją w ulicy Szpitalnej pod L. 622 ruchomości po ś. p. Michała Leziernika pozostałe jako to: Suki, Obrazy i Stolarszczyzna, — przy czem również rzeczy po niegdy Franciszku Cwieżewiczu pozostałe licytowanemi będą.

W Krakowie dnia 9 Listopada 1820 roku.

Matakiewicz, Notar.

W dniu 14 Listopada r. b. o godzinie 10 przed południem w Krakowie przy ulicy Głębiey pod L. 256 w Kancelaryi Komornika odbędzie się w drodze Ekzekucyi Licytacja na wydzierżawienie dochodów z mieszkań Domu pod L. 379 w Krakowie przy ulicy Żydowskiej sytuowanego do P. Filipa Garcarczyka należącego, które na lat trzy od dnia 1 Stycznia 1821 roku poczynając wynajętmi zostaną. — Zatrądowne na rzecz Star. Lewka Waisenbluma. — W Krakowie d. 2 Listopada 1820.

Kawecki, Kom: S.

Podpisany Notaryusz w moc Rezolucyi Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa z dnia 10go Listopada r. b. do L. 3234 wydanej uwiadomia Publiczność, że Ruchomości po ś. p. Maryannie Kłossowskiej pozostałe jako to: Srebro, Meble, Zwierciadła, Suknie, Stroje, Stolarszczyzna i różne Sprzęty domowe żelazne, miedziane, blaszane przez publiczną Licytacją w dniu 20tym Listopada r. b. o godzinie 10tej ranney w Kamienicy przy ulicy Stawkowskiej pod L. 445 za gotową zapłatę sprzedawane będą, a po tej ukończeniu Ruchomości, to jest: Garderoba po niegdy ś. p. Franciszku Warchoł czyli Archollińskim pozostałe, wskutek Rezolucyi Trybunału z dnia 19 Września 1820 r. pod L. 2319 wydanej. — W Krakowie d. 11 Listopada 1820.

J. Rogalski, Notaryusz.

Delegowany Sędzia Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Krakowskiego.

W skutek Wyroku Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Krakowskiego dnia 13 Października r. b. w sprawie rozbiorowej Pawła Grabowskiego, na przedstawienie przez Delegowanego uczynione, zapodęgo, uwiadomia niniejszym Edyktem wszystkim Wierzycielom w Massie tej rozbiorowej wierzytelności swej przez Wyrok bytego Sądu Szlacheckiego Krakowskiego z dnia 19 Stycznia 1801 r. klasyfikowane mających, a mianowicie Weronikę z Scypionów Grabowską, Karolinę z Grabowskich Laryszową, Michała i Ewy Grabowskich Successorkę, Stanisława Kłickiego, Kazim. Łaskowicza, Domin. Lewańskiego, Kazim. Lewickiego, Successorów Stani. Mroczkiewicza, Anto. Twarowskiego, Porfiriego Skarbka, Marcyalina Ryśarda, Successorów Karola Lassopolskiego, Jana Złockiego, Jacka Kłuszeńskiego, Antoniego Nosarzewskiego, Maryannę Kostecką, Adryana Stamma, Karola Szulbarskiego, Braci Chodor, Jakóba Kupickiego, Krzystofa Metla, Jana Polza, i Kuratorów Mass rozbiorowych, Prota Potockiego, Wilhelma Jakóbsona, Fryderyka Kabyta i Karola Szulca, niemniej Kuratora Massy Franciszka Pawłowskiego i Kuratora nieorzytomawch w Osobie Jacka Krzyżanowskiego Patrona, iż plan dystrybucyi Massy rozbiorowej Pawła Grabowskiego podług zasad Wyroku Sądu Apellacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 17 Lutego 1819 r. sprostowany i w Kancelaryi Pisarza Trybunału Województwa Krakowskiego złożony do przyżrenia każdemu Wierzycielowi jest wolny, zarazem zaś stósownie do Art. XV Dekretu Królewskiego z dnia 15 Lipca 809 r. wzwawa tychże Wierzycieli, aby każdy z nich uznający się mieć prawo czytelnia Monitów i Uwag nad spozządzoną teraz Repartycją, takową w dniu 7 Stycznia 1821 roku o godzinie 9tej ranney do Protokołu Delegowanego sam lub przez Pełnomocnika wniósł, w razie bowiem przeciwnym Plan Repartycyi za przyznany od tychże Trybunałowi do zatwierdzenia w dniu przez Delegowanego w Protokole wzmiankowanym wznaczyć się mającym przedstawionym zostanie. — W Kielcach dnia 13 Października 1820 roku.

Franciszek Wiśniowski.